

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 1015200715
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1015200715.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej v spore žalobcu: I. W., nar. XX. L. XXXX, bytom F. (podnikajúci pod obchodným menom Ivan Hince Autohaus, so sídlom Veľký Lapáš 501, 951 04 Veľký Lapáš, IČO: 11 863 889), zastúpeného JUDr. Kamilom Bereseckým, advokátom, so sídlom Farská 33, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Mgr. Peter Zvára, so sídlom Obchodná 2, 811 06 Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu Vodo hospodárske stavby a.s. Nitra, so sídlom Cabajská cesta 28, 949 01 Nitra, IČO: 31 411 487, zastúpeného advokátskou kanceláriou Zvára advokáti s.r.o., so sídlom Námestie SNP 1, 811 06 Bratislava, IČO: 46 547 878, za účasti intervenienta na strane žalobcu ForPress NITRIANSKE TLAČIARNE s.r.o., so sídlom Potravínárska 6, 949 01 Nitra, IČO: 36 562 611, zastúpeného advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, o vylúčení veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2Cbi/1/2015, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. marca 2020, č. k. 2Cbi/1/2015-103, takto

rozhodol:

Návrh žalovaného na prerušenie odvolacieho konania z a m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 11. marca 2020, č. k. 2Cbi/1/2015-103 potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Intervenientovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 11. marca 2020, č. k. 2Cbi/1/2015-103 I. uložil žalovanému povinnosť vylúčiť zo súpisu majetku konkurznej podstaty nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva (ďalej aj „LV“) č. XXXX, katastrálne územie M., špecifikované ako stavba - dielňa, súpisné číslo XXXX, postavená na parcele č. XXXX/X a pozemok, parcela č. XXXX/X o výmere 268 m², zastavané plochy a nádvoría, II. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a III. intervenientovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou krajskému súdu dňa 22.

júna 2010 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vylúčiť nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. M. špecifikované ako parcela č. XXXX/X o výmere 914 m², zastavané plochy a nádvorcia; parcela č. XXXX/XX o výmere 415 m², zastavané plochy a nádvorcia; parcela č. XXXX/XX o výmere 167 m², zastavané plochy a nádvorcia; parcela č. XXXX/XX o výmere 116 m², zastavané plochy a nádvorcia; parcela č. XXXX/X o výmere 416 m², zastavané plochy a nádvorcia; parcela č. XXXX/X o výmere 183 m², zastavané plochy a nádvorcia; parcela č. XXXX/X o výmere 268 m², zastavané plochy a nádvorcia; stavba - J., súpisné číslo XXXX, postavený na parcele č. XXXX/X; stavba - strojno-mechanická dielňa, súpisné číslo XXXX, postavená na parcele č. XXXX/X; stavba - dielňa, súpisné číslo XXXX, postavená na parcele č. XXXX/X, zo súpisu konkurznej podstaty. Predmetné konanie bolo vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10Cbi/28/2010.

Uznesením z 28. októbra 2014 súd prvej inštancie vylúčil na samostatné konanie žalobu v časti o vylúčenie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie M., a to dielne, súpisné číslo XXXX, postavenej na parcele č. XXXX/X a pozemku, parcela č. XXXX/X o výmere 268 m², zastavané plochy a nádvorcia, ktoré je vedené pod sp. zn. 2Cbi/1/2015.

Krajský súd skonštatoval, že žaloba bola podaná dôvodne. Námietku žalovaného ohľadne neplatnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej boli predmetné nehnuteľnosti odpredané, vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 18. septembra 2014, sp. zn. 5Obo/44/2013, ktorý bol vydaný v skutkovo a právne obdobnom spore.

2.3. Súd prvej inštancie poukázal na to, že boli splnené všetky zákonné predpoklady, aby súd mohol vylučovacej žalobe vyhovieť, a to, že nehnuteľnosti boli správcom zaradené do súpisu konkurznej podstaty; v čase rozhodovania súdu stále trvajú účinky konkurzu, pričom veci sú naďalej súčasťou podstaty; žalobca svoj nárok uplatnil v súlade so zákonom a v lehote určenej súdom a žalobca preukázal, že nehnuteľnosti nemali byť do súpisu zaradené, keďže mu svedčí právo vylučujúce ich zo súpisu (vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam).

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dňa 11. mája 2020 odvolanie žalovaný, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne. Žalovaný v odvolaní namietal, že mu súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.).

Odvolateľ namietal, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, keďže krajský súd iba odkázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obo/44/2013 bez toho, aby sa vysporiadal s ním predloženými námietkami k existencii odlišného právneho názoru na spornú otázku započítania vyplývajúcu z iných rozhodnutí, o ktorých mal súd prvej inštancie vedomosť.

4.1. V rámci namietaného nesprávneho právneho posúdenia žalovaný poukázal na to, že iné odvolacie senáty najvyššieho súdu sa zhodli na tom, že dohodou o postúpení a započítaní pohľadávok z 21. februára 2001 nemohlo dôjsť k započítaniu pohľadávok, nakoľko úpadca nedisponoval započítania schopnou pohľadávkou, resp. samotná zmluva o postúpení pohľadávok a započítaní pohľadávok je pre svoju neurčitosť neplatná. Zároveň odvolateľ poukázal na to, že v konaní o vylučovacej žalobe sa vlastnícke právo žalobcu posudzuje len ako predbežná otázka, pričom poukázal, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 6Cbi/31/2010 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 5Obo/44/2013 - na ktoré odkázal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku - sú záväzné len pre strany predmetného sporu.

4.2. Podľa žalovaného krajský súd vec nesprávne právne posúdil v zásadnej otázke, a to v otázke splnenia povinnosti uloženej ustanovením § 19a zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení účinnom k 21. februáru 2001 (ďalej len „privatizačný zákon“). Ak táto podmienka splnená nebola, je podľa odvolateľa kúpna zmluva uzatvorená medzi úpadcom a obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. neplatná a obchodná spoločnosť KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. následne nemohla previesť dotknuté nehnuteľnosti - keďže nebola ich vlastníkom - žalobcovi.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného z 26. mája 2020 navrhol napadnutý rozsudok krajského

súdu potvrdiť.

5.1. Napadnutý rozsudok je podľa žalobcu vecne správny, pričom zdôraznil, že sporné nehnuteľnosti kupoval v dobrej viere, že patria tomu, kto ich predával s tým, že tento stav vychádzal aj z príslušného listu vlastníctva.

6. Intervenient sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

7. Dňa 21. júna 2021 podal žalovaný návrh na prerušenie konania, v ktorom uviedol, že interpretáciu ustanovenia § 19a privatizačného zákona tak ako to uviedol najvyšší súd v súvisiacej veci v uznesení pod sp. zn. 2ObdoV/9/2020 nepovažuje za správnu a okrem toho, že sa k predmetnému uzneseniu vyjadril v konaní, zároveň podal ústavnú sťažnosť, v ktorej sa domáha ústavnoprávneho prieskumu posúdenia výkladu § 19a dovolacím súdom. Ústavná sťažnosť je ústavným súdom registrovaná pod č. k. Rvp 1014/2021. Súčasne poukázal na skutočnosť, že v súvisiacej veci je na Najvyššom súde Slovenskej republiky vedené konanie pod sp. zn. 1ObdoV/3/2020, v ktorom ak sa bude dovolací súd zaoberať aj otázkou použitia § 19a privatizačného zákona nemusí v tejto veci vysloviť rovnaký právny názor ako to prezentoval v uznesení pod sp. zn. 2ObdoV/9/2020. V takomto prípade by bol povinný predložiť vec Veľkému senátu.

7.1. Z dôvodu zásady hospodárnosti a procesnej ekonomie je žalovaný toho názoru, že je tu dôvod na prerušenie konania podľa § 164 C. s. p. zamietol.

8. Vzhľadom na návrh žalovaného na prerušenie konania sa odvolací súd zaoberal dôvodnosťou tohto návrhu.

9. Podľa § 378 C. s. p., na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 162 C. s. p. súd konanie preruší, ak:

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania,

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

11. Podľa § 162 ods. 3 C. s. p., o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

12. Podľa § 164 C. s. p., ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

13. Citované ustanovenie upravuje fakultatívne (nie obligatórne) prerušenie konania v prípade, že prebieha iné súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Fakultatívne prerušenie znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné, pričom rozhodujúcim hľadiskom bude zásada hospodárnosti.

14. Návrh na prerušenie konania žalovaný odôvodnil odkazom na podanú ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu najvyššieho súdu pod sp. zn. 2ObdoV/9/2020, keďže nesúhlasí s interpretáciou § 19a privatizačného zákona. Samotné podanie ústavnej sťažnosti v inej veci nie je s prihliadnutím na hľadisko nevyhnutnosti, zásadu hospodárnosti i časové hľadisko dôvodom na prerušenie konania podľa § 164 C. s. p.

14.1. Návrhu na prerušenie konania nie je možné vyhovieť ani pre námietku prebiehajúceho konania v obdobnej veci pod sp. zn. 1ObdoV/3/2020, nakoľko najvyšší súd v predmetnej veci už rozhodol dňa 7.

júna 2021 tak, že dovolanie žalobcu odmietol.

14.2. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh žalovaného na prerušenie odvolacieho konania podľa ust. § 162 ods. 3 C. s. p. zamietol.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného podľa ustanovenia § 379 C. s. p. s nariadením odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.), nakoľko pre rozhodnutie vo veci bolo potrebné zopakovať a doplniť dokazovanie, zohľadňujúc znenie ustanovenia § 390 C. s. p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny.

16. Odvolací súd úvodom konštatuje, že v predmetnom spore už meritórne rozhodoval, a to uznesením z 25. júna 2014, sp. zn. 3Obo/44/2012, ktorým zrušil v poradí prvý rozsudok krajského súdu v rozhodovanom spore z 13. marca 2012, č. k. 10Cbi/28/2010-340 (t. j. v štádiu konania pred vylúčením časti žaloby týkajúcej nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, katastrálne územie M., dielne, súpisné číslo XXXX, postavená na parcele č. XXXX/X a pozemku parcela č. XXXX/X o výmere 268 m², zastavané plochy a nádvoria na samostatné konanie - pozn. odvolacieho súdu).

16.1. V uvedenom kasačnom uznesení najvyšší súd okrem iného uviedol, že „z listu Fondu národného majetku (ďalej len „FNM“ alebo „Fond“ v príslušnom gramatickom tvare) z 31. augusta 2000 vyplýva súhlas s odpredajom špecifikovaných nehnuteľností, teda súhlas je nesporný, ale spornou zostala otázka, či udelený súhlas FNM bol v súlade s ustanovením § 19a ods. 2 privatizačného zákona, nakoľko predchádzajúci písomný súhlas udelil s podmienkou, že výnos sa použije na zaplatenie záväzkov voči Fondu, teda či mohol Fond udeliť predchádzajúci písomný súhlas, ktorý by bol závislý na splnení nejakej podmienky, stanovenej štatutárnymi zástupcami Fondu a úlohou súdu preto bude zaoberať sa právnym posúdením tohto úkonu v tom smere, či bol daný v súlade s ustanovením § 19a ods. 2 privatizačného zákona, taktiež bude nutné doplniť dokazovanie v časti presnej špecifikácie parciel, teda či predmetom žaloby je nárok na vydanie nehnuteľností na parcelách, ktorých sa súhlas týka, vzhľadom na neskoršie rozdeľovanie parciel. Za predčasný považuje aj záver krajského súdu o tom, že záväzok úpadcu zaplatiť kúpnu cenu bol vysporiadaný dohodou o vzájomnom započítaní pohľadávok z 21. februára 2001 z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Započítanie a jeho predpoklady upravuje § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 358 a nasl. Obchodného zákonníka. Zároveň je potrebné zaoberať sa aj otázkou princípu konania v dobrej viere tretích osôb v záujme zachovania princípu právnej istoty zodpovedajúcej chápaniu materiálneho právneho štátu.“

16.2. Súd prvej inštancie však napriek zákonnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 391 ods. 2 C. s. p. právne záväzný názor odvolacieho súdu nezohľadnil a v napadnutom rozsudku sa s otázkou súhlasu Fondu, a tým, či tento súhlas bol daný v súlade s ustanovením § 19a ods. 2 privatizačného zákona, vôbec nezaoberal.

17. Pokiaľ ide o odvolateľom namietanú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, odvolací súd uvádza, že predmetné tvrdenie je pravdivé, avšak platná a účinná právna úprava mu vzhľadom na znenie ustanovenia § 390 C. s. p. a vzhľadom na skutočnosť, že v konaní o žalobou uplatnenom nároku už odvolací súd raz napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (viď bod 8. vyššie), neumožňuje napadnutý rozsudok krajského súdu opätovne zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (k tomu v podrobnostiach odvolací súd odkazuje na nálezy ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 379/2017, III. ÚS 5/2018 a predovšetkým I. ÚS 227/2018).

17.1. Odvolací súd však konštatuje, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu je arbitrárne, keďže popiera zmysel ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu, lebo z neho nevyplýva, akými úvahami sa súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní riadil.

17.2. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie neobsahuje akýkoľvek dôvod, ktorý by ozrejmil výrok o uložení povinnosti žalovanému vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľností vedené na LV č. XXXX, katastrálne územie M., a to dielňu, súpisné číslo XXXX, postavenú na parcele č. XXXX/X a pozemok, parcela č. XXXX/X o výmere 268 m², zastavané plochy a nádvoria teda neobsahuje žiadne skutkové a ani právne závery týkajúce sa nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, katastrálne územie M., dielne, súpisné číslo XXXX, postavené na parcele č. XXXX/X a pozemku parcela č. XXXX/X o výmere 268 m², zastavané plochy a nádvoria.

17.3. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie tak nemožno žiadnym spôsobom zistiť, na základe akého

právneho titulu mal žalobca nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, či tento titul je platný alebo nie, či bol dodržaný postup podľa ustanovenia § 19a ods. 2 privatizačného zákona, či sa na predmetný spor vzťahuje alebo nevzťahuje ustanovenie § 19a ods. 3 privatizačného zákona, a či prípadné nedodržanie postupu podľa § 19a ods. 3 privatizačného zákona nadobúdateľom privatizovaného majetku (t. j. úpadcom - pozn. odvolacieho súdu) má za následok absolútnu neplatnosť zmlúv o prevode predmetných nehnuteľností podľa § 19a ods. 4 privatizačného zákona, hoci išlo o rozhodujúce otázky s ohľadom na predmet sporu a procesnú obranu žalovaného.

- v bodoch 1. až 18. sa nahrádza text odôvodnenia jeho skoršieho rozsudku z 28. októbra 2014, č. k. 10Cbi/28/2010-394 (strany 1 až 5 a 7 až 8), ktorým rozhodoval o žalobe žalobcu, o vylúčenie iných nehnuteľností nadobudnutých na základe iných kúpnych zmlúv, než v prípade nehnuteľností, o ktorých (zrejme) rozhodoval v napadnutom rozsudku z 11. marca 2020, č. k. 2Cbi/1/2015-103, navyše s opačným výsledkom (rozsudkom z 28. októbra 2014, č. k. 10Cbi/28/2010-394 krajský súd žalobu žalobcu v prevažnej časti zamietol ako nedôvodnú - pozn. odvolacieho súdu),

- v bode 19. z konštatovania, že odvolacie konanie proti rozsudku zo dňa 28. októbra 2014, č. k. 10Cbi/28/2010-394 bolo zastavené uznesením zo 16. februára 2015, sp. zn. 3Obo/1/2015,

- v bodoch 20. až 22. z odcitovania rozhodnutí krajského súdu pod sp. zn. 6Cbi/31/2010 a rozsudku najvyššieho súdu pod sp. zn. 5Obo/44/2013, ktoré boli vydané v inom spore týkajúcom sa iného žalobcu,

- v bode 23. z citácie ustanovení jednotlivých právnych predpisov a

- v bodoch 24. až 26. zo všeobecného konštatovania o dôvodnosti podanej žaloby, keďže žalobcovi má svedčať vlastnícke právo k vylučovaným nehnuteľnostiam.

18. Vzhľadom na znenie ustanovenia § 390 C. s. p. je odvolací súd - napriek pochybeniam súdu prvej inštancie - povinný vo veci sám rozhodnúť a vo svojom rozhodnutí sa vysporiadať so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie v spore.

19. Zároveň odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na už vyššie spomenuté nedostatky rozsudku súdu prvej inštancie (a absenciu odôvodnenia vzťahujúceho sa na výrok rozhodnutia) bol povinný ustáliť skutkový stav pre rozhodnutie vo veci a pre rozhodnutie o odvolaní žalovaného.

19.1. Z uvedeného dôvodu odvolací súd na pojednávaní zopakoval a doplnil dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci (t. j. pre rozhodnutie o žalobe žalobcu o vylúčenie nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, katastrálne územie M., a to dielne, súpisné číslo XXXX, postavené na parcele č. XXXX/X a pozemku parcela č. XXXX/X o výmere 268 m², zastavané plochy a nádvoria), prečítaním listinných dôkazov:

- zmluvy č. 48/92 z 27. júla 1992 uzatvorenej medzi Fondom ako predávajúcim a úpadcom ako kupujúcim (č. 1. 46 a nasl. súdneho spisu krajského súdu sp. zn. 10Cbi/28/2010),

- prehľadu predloženého žalovaným správcom konkurznej podstaty, z ktorého vyplýva, že pôvodná parcela č. XXXX o výmere 1842 m² bola geometrickým plánom zo 16. júna 2000, č. 127/2000 zrušená a nahradená novými parcelami (č. 1. 56 súdneho spisu krajského súdu sp. zn. 10Cbi/28/2010),

- súhlasu FNM s odpredajom nehnuteľného majetku z 31. augusta 2000 (č. 1. 20 a nasl. súdneho spisu krajského súdu sp. zn. 10Cbi/28/2010),

- kúpnej zmluvy z 21. februára 2001 uzatvorenej medzi úpadcom ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. ako kupujúcim (č. 1. 319 a nasl. súdneho spisu krajského súdu sp. zn. 10Cbi/28/2010),

- kúpnej zmluvy z 9. júna 2005 uzatvorenej medzi obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim (č. 1. 96 a nasl. súdneho spisu), vrátane geometrického plánu č. 85/2005 a

- dohody o započítaní pohľadávok z 21. februára 2001 uzatvorenej medzi úpadcom Fondom a obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. (č. 1. 22 a nasl. súdneho spisu krajského súdu sp. zn. 10Cbi/28/2010).

20. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že úpadca zmluvou č. 48/92 nadobudol (okrem iného) od Fondu vlastnícke právo k nehnuteľnosti - pozemku, parcela č. XXXX, o výmere 1842 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria. Táto parcela na základe geometrického plánu zo 16.

júna 2000, č. 127/2000 zanikla a na základe geometrického plánu vznikli novovytvorené parcely č. XXX/X o výmere 1509 m², č. XXXX/X o výmere 416 m² a č. XXXX/X o výmere 183 m².

20.1. Na základe žiadosti úpadcu doručenej Fondu dňa 31. júla 2000 FNM dňa 31. augusta 2000 udelil úpadcovi súhlas s predajom časti nehnuteľností nadobudnutých zmluvou č. 48/92, a to vrátane pozemku - parcela č. XXXX/X o výmere 1509 m², druh pozemku: zastavaná plocha (položka 30 súhlasu FNM) a stavby - opravár, dielne - postavené na parcele č. XXXX/X (položka 31 súhlasu FNM) s tým, že úpadca mal výťažok z predaja použiť na úhradu svojich záväzkov voči Fondu.

20.2. Kúpnu zmluvou z 21. februára 2001 previedol úpadca na obchodnú spoločnosť KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. vlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným ako parcela č. XXXX/X o výmere 1509 m², druh pozemku: zastavané plochy, parcela č. XXXX/X o výmere 1779 m² a stavba - strojno-mechanizačná dielňa postavená na parcele č. XXXX/X (vtom čase so súpisným číslom 1457). Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe predmetnej kúpnej zmluvy bol povolený rozhodnutím Okresného úradu M., katastrálny odbor z 2. marca 2001, č. F..

20.3. Geometrickým plánom č. 85/2005 došlo k odčleneniu časti z pôvodnej parcely č. XXXX/X (o výmere 1509 m²) do novovytvorenej parcely č. XXXX/X o výmere 268 m², druh pozemku: zastavaná plocha (dielne) a parcela č. XXXX/X ostala vo výmere 1241 m².

20.4. Kúpnu zmluvou z 9. júna 2005 previedla obchodná spoločnosť KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. na žalobcu vlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným ako pozemok, parcela č. XXXX/X o výmere 268 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvoria a stavba - dielňa postavená na parcele č. XXXX/X (v tom čase už so súpisným číslom XXXX prideleným na základe rozhodnutia Mesta M. č. G. z 2. júna 2005 - ako to vyplýva z bodu 2 kúpnej zmluvy z 9. júna 2005). Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Správy katastra M., zo 4. júla 2005, č. F..

21. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia z konkurznej podstaty sa žalobou domáha žalobca (a ktoré nadobudol kúpnu zmluvou uzatvorenou s obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o.), nadobudol pôvodne úpadca od Fondu. Vzhľadom na uvedené (a na procesnú obranu žalovaného a obsah jeho odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie) bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť, či pri uzatvorení kúpnej zmluvy medzi úpadcom a obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. bol dodržaný postup predpokladaný v ustanovení §19a privatizačného zákona. Rovnako tak bolo úlohou odvolacieho súdu vysporiadať sa so vzájomným vzťahom medzi odsekmi 2, 3 a 4 ustanovenia § 19a privatizačného zákona.

22. Podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona, do splatenia celej kúpnej ceny je prevod privatizovaného majetku alebo jeho časti nadobúdateľom na inú osobu alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti alebo jeho založenie v prospech tretích osôb možné len po predchádzajúcom písomnom súhlase fondu. Ak fond do 60 dní od doručenia písomnej žiadosti nadobúdateľa fondu na nakladanie s privatizovaným majetkom písomne nevyjadrí nesúhlas, má sa za to, že súhlas bol udelený. Predchádzajúci písomný súhlas fondu je potrebný aj pri akciových spoločnostiach, ktorých majetkové účasti na podnikaní akciovej spoločnosti sú predmetom predaja. Ak nadobúdateľ privatizovaného majetku nedodrží pri nakladaní s týmto majetkom uvedený postup, prevod privatizovaného majetku alebo jeho časti alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti alebo jeho založenie v prospech tretích osôb sú neplatné.

22.1. Ak Fond vydá predchádzajúci písomný súhlas podľa odseku 2, nadobúdateľ privatizovaného majetku je povinný použiť takto získané prostriedky prednostne na úhradu svojich záväzkov voči Fondu v zmysle uzavretej zmluvy podľa § 14 (ods. 3).

22.2. Úkony vykonané nadobúdateľom v rozpore s ustanoveniami odsekov 2 a 3 a všetky na ne nadväzujúce úkony sú neplatné (ods. 4).

22.3. Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

22.4. Podľa § 19 ods. 1 ZKV, Ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

22.5. Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas,

predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnenie (§ 19 ods. 2 ZKV).

23. Odvolací súd dospel k záveru, že pred uzavretím kúpnej zmluvy medzi úpadcom a obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. z 21. februára 2001, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti špecifikované ako parcela č. XXXX/X o výmere 1509 m², druh pozemku: zastavané plochy, parcela č. XXXX/X o výmere 1779 m² a stavba-strojno-mechanizačná dielňa postavená na parcele č. XXXX/X. so súpisným číslom XXXX (v súčasnosti so súpisným číslom XXXX), bol dodržaný postup podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona.

23.1. Úpadca ako nadobúdateľ privatizovaného majetku požiadal FNM o udelenie súhlasu s prevodom predmetných nehnuteľností, pričom Fond tento súhlas podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona úpadcovi udelil.

23.2. Vo vzťahu k posúdeniu, či bol tento súhlas podmienený alebo nepodmienený, odvolací súd poukazuje na to, že v súhlase Fondu uvedená „podmienka“, podľa ktorej mal úpadca výťažok z predaja použiť na úhradu svojich záväzkov voči Fondu, predstavuje zákonnú povinnosť nadobúdateľa privatizovaného majetku podľa § 19a ods. 3 privatizačného zákona a nie podmienku pre udelenie súhlasu podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona. Rovnako tak odvolací súd konštatuje, že z ustanovenia § 19a ods. 2 privatizačného zákona vyplýva možnosť Fondu udeliť alebo neudeliť súhlas s prevodom privatizovaného majetku v lehote 60 dní od doručenia žiadosti od nadobúdateľa privatizovaného majetku, oprávnenie Fondu udeliť len „podmienený súhlas“ však z ustanovenia § 19a ods. 2 nevyplýva. Osobitne je významná tá skutočnosť, že ak Fond do 60 dní od doručenia písomnej žiadosti nevyjadrí nesúhlas s prevodom privatizovaného majetku, nastupuje zákonná fikcia uvedená v druhej vete ustanovenia § 19a ods. 2 privatizačného zákona, a to, že súhlas bol udelený.

23.3. Odvolací súd zvyrazňuje, že ustanovenie § 19a ods. 2 privatizačného zákona predstavuje kogentné ustanovenie (k tomu vid' aj nález ústavného súdu z 22. júna 2017, sp. zn. II. ÚS 796/2016, bod 52. odôvodnenia). Pri správnom výklade ustanovenia § 19a ods. 2 privatizačného zákona a pri nemožnosti rozšírenej aplikácie pre jeho kogentný charakter (či už dohodou, alebo následným výkladom zo strany súdu) môže Fond udeliť predchádzajúci súhlas s prevodom privatizovaného majetku, prípadne tento súhlas neudeliť. Do úvahy však podľa odvolacieho súdu neprichádza tzv. podmienený súhlas Fondu, keďže takúto možnosť kogentné ustanovenie § 19a ods. 2 privatizačného zákona neupravuje (k tomu vid' aj uznesenie najvyššieho súdu z 25. februára 2021, sp. zn. 20bdoV/9/2020, bod 38.3. odôvodnenia).

23.4. Z uvedeného vyplýva, že súhlas Fondu z 31. augusta 2000 udelený úpadcovi s predajom časti nehnuteľností nadobudnutých zmluvou č. 48/92, a to pozemku - parcela č. XXXX/X o výmere 1509 m², druh pozemku: zastavaná plocha a stavby - opravár, dielne - postavené na parcele č. XXXX/X je potrebné považovať za nepodmienený, keďže opačný výklad nemá oporu v znení ustanovenia § 19a ods. 2 privatizačného zákona. Len pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že ak by boli pochybnosti o určitosti prejavu vôle Fondu, pokiaľ ide o jeho súhlas z 31. augusta 2000, rozhodujúce je to, že do 60 dní od doručenia písomnej žiadosti úpadcu (t. j. do 29. septembra 2000) Fond neodoprel úpadcovi udeliť súhlas s prevodom privatizovaného majetku, ktorý mohol od 30. septembra 2000 nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré boli obsiahnuté v žiadosti o súhlas doručenej Fondu 31. júla 2000, bez toho, aby bola prevodná zmluva neplatná podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona.

23.5. Odvolací súd tak má za preukázané, že pred uzavretím kúpnej zmluvy s obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. z 21. februára 2001 úpadca dodržal zákonný postup podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona. Z uvedeného dôvodu považuje odvolací súd kúpnu zmluvu z 21. februára 2001 za platný právny úkon a obchodná spoločnosť KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. na jej základe platne nadobudla vlastnícke právo k pozemku - parcela č. XXXX/X o výmere 1509 m², druh pozemku: zastavaná plocha a stavby - opravár, dielne - postavené na parcele č. XXXX/X rozhodnutím príslušného okresného úradu o povolení vkladu dňa 2. marca 2001.

24. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného týkajúcu sa ustanovenia § 19a ods. 3 privatizačného zákona, podľa ktorej, ak neboli prostriedky získané z kúpnej zmluvy použité na úhradu pohľadávky voči Fondu, má byť s poukazom na znenie odseku 4 ustanovenia § 19a privatizačného zákona neplatná aj kúpna zmluva (hoci bola uzavretá so súhlasom Fondu), odvolací súd ju považuje za nesprávnu, keďže nezohľadňuje vnútornú systematiku ustanovenia § 19a privatizačného zákona.

25. Vo veci rozhodujúci odvolací senát najvyššieho súdu predovšetkým poukazuje na rozsudok dovolacieho senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 1 C z 31. mája 2005, sp. zn. 1Cdo/238/2004, podľa ktorého:

„Z ustanovenia § 19a ods. 2 privatizačného zákona vyplýva, že do splatenia celej kúpnej ceny je prevod privatizovaného majetku alebo jeho časti nadobúdateľom na inú osobu alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti alebo jeho založenie v prospech tretích osôb možné len po predchádzajúcom písomnom súhlase fondu. Ak nadobúdateľ privatizovaného majetku nedodrží pri nakladaní s týmto majetkom uvedený postup, prevod privatizovaného majetku alebo jeho časti, alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti alebo jeho založenie v prospech tretích osôb, sú neplatné.

Ak fond vydá predchádzajúci písomný súhlas podľa odseku 2, nadobúdateľ privatizovaného majetku je povinný použiť takto získané prostriedky prednostne na úhradu svojich záväzkov voči fondu v zmysle uzavretej zmluvy podľa § 14 (§ 19a ods. 3).

Podľa § 19a ods. 4 privatizačného zákona úkony vykonané nadobúdateľom v rozpore s ustanoveniami odsekov 2 a 3 a všetky na ne nadväzujúce úkony sú neplatné.

Použitie prostriedkov získaných predajom privatizovaného majetku na daňové a iné nedoplatky, a nie prednostne na úhradu záväzkov voči FNM, nespôsobuje neplatnosť uzavretej kúpnej zmluvy aj podrobne, v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami odôvodnili.

Aj podľa záveru dovolacieho súdu skutočnosť, že nadobúdateľ privatizovaného majetku následne ako predávajúci nepoužil prostriedky získané predajom prednostne na úhradu svojich záväzkov voči fondu, ale ich použil na úhradu daňových a iných nedoplatkov spoločnosti, nespôsobuje neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorú táto spoločnosť uzavrela s treťou osobou ako kupujúcim.

Len takýto výklad ustanovenia § 19a privatizačného zákona a jeho aplikácia súdom zodpovedá gramatickému a logickému výkladu, keď predaj privatizovaného majetku pred splatnosťou celej kúpnej ceny zákonodarca v ustanovení § 19a ods. 2 privatizačného zákona podmienil iba súhlasom FNM, ktorý bol v prejednávanom prípade daný.

Z obsahu ustanovení § 19a ods. 2, ods. 3 a ods. 4 privatizačného zákona *expressis verbis* vyplýva len to, že úkony vykonané nadobúdateľom privatizovaného majetku (nie kupujúcim) v súvislosti s použitím prostriedkov získaných na predaj a na ne nadväzujúce úkony po predaji sú neplatné. Nemožno z nich však vyvodzovať neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorú nie je možné považovať za následný úkon a to bez ohľadu na tú skutočnosť, že splatenie kúpnej ceny bolo upravené priamo v nej.“

25.1. Následne dovolací senát najvyššieho súdu v uznesení z 25. februára 2021, sp. zn. 2ObdoV/9/2020 (v bode 43. odôvodnenia) skonštatoval, že:

„I. Platnosť zmluvy o prevode privatizovaného majetku je podmienená existenciou predchádzajúceho súhlasu Fondu podľa ustanovenia § 19a ods. 2 privatizačného zákona.

II. Ustanovenie § 19a ods. 3 privatizačného zákona nepredstavuje kumulatívnu zákonnú podmienku, ktorej splnenie je nevyhnutné pre platnosť prevodnej zmluvy podľa odseku 2. V ustanovení § 19a ods. 3 privatizačného zákona je upravená osobitná zákonná povinnosť nadobúdateľa privatizovaného majetku, ktorej nedodržanie zakladá podľa ustanovenia § 19a ods. 3 v spojení s ods. 4 privatizačného zákona absolútnu neplatnosť tých právnych úkonov, pri ktorých nadobúdateľ nakladal s finančnými prostriedkami - pôvodne získanými zmluvou o prevode privatizovaného majetku uzavretou s predchádzajúcim súhlasom Fondu podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona - iným spôsobom ako na úhradu svojich záväzkov voči Fondu.

III. Porušenie povinnosti nadobúdateľa privatizovaného majetku použiť získané finančné prostriedky od tretej osoby na úhradu svojich záväzkov voči Fondu podľa ustanovenia § 19a ods. 3 privatizačného zákona nespôsobuje neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorou nadobúdateľ ako predávajúci získal od tretej osoby ako kupujúceho (pôvodne privatizovaného majetku) peňažné prostriedky, a ktorá bola uzatvorená s predchádzajúcim súhlasom Fondu podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona.“

25.2. Právne závery vyslovené v citovaných rozhodnutiach dovolacieho súdu sú plne aplikovateľné aj v odvolacím súdom rozhodovanom spore a vo veci rozhodujúci odvolací senát najvyššieho súdu nevidí rozumný dôvod, aby sa od nich odklonil (k tomu vid' aj znenie 51. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku a § 393 ods. 2 C . s. p.).

26. Odvolací súd zároveň v zhode s citovaným rozhodnutím dopĺňa, že v odseku 2 ustanovenia § 19a privatizačného zákona je upravené obmedzenie nadobúdateľa (v rozhodovanom spore úpadcu) nakladať

z privatizovaným majetkom do okamihu uhradenia celej kúpnej ceny FNM, keď nakladanie s týmto majetkom je podmienené súhlasom Fondu (resp. absenciou odopretia súhlasu Fondu v 60-dňovej lehote od doručenia písomnej žiadosti nadobúdateľa privatizovaného majetku). Nerešpektovanie tohto obmedzenia nadobúdateľom privatizovaného majetku má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o prevode privatizovaného majetku uzavretej medzi pôvodným nadobúdateľom tohto majetku a treťou osobou podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona. Tento následok - hoci už je upravený v odseku 2 - je opätovne uvedený aj v odseku 4 § 19a privatizačného zákona.

26.1. Odsek 3 ustanovenia § 19a privatizačného zákona naopak ukladá nadobúdateľovi privatizovaného majetku (t. j. úpadcovi) v prípade existencie súhlasu Fondu podľa ods. 2 povinnosť použiť získané prostriedky (t. j. kúpnu cenu za predávaný majetok - pozn. odvolacieho súdu) na úhradu svojich záväzkov voči Fondu s tým, že ak nadobúdateľ privatizovaného majetku (úpadca) postupuje v rozpore s uvedenou povinnosťou, sú nasledovné úkony nadobúdateľa privatizovaného majetku absolútne neplatné podľa ustanovenia § 19a ods. 4 privatizačného zákona.

26.2. Z uvedeného je tak zrejmé, že odsek 2 predmetného zákonného ustanovenia dopadá na odlišný okruh právnych vzťahov než odsek 3, hoci porušenie povinnosti vyplývajúcej tak z odseku 2, ako aj z odseku 3, je sankcionované absolútnou neplatnosťou právneho úkonu, avšak len toho právneho úkonu, ktorého sa dôvod neplatnosti týka.

26.3. Pre priblíženie a lepšie vysvetlenie odvolací súd uvádza, že ak nadobúdateľ privatizovaného majetku (ktorý si nespĺnil všetky záväzky voči Fondu) ako predávajúci uzavrie s treťou osobou ako kupujúcim kúpnu zmluvu, predmetom ktorej je privatizovaný majetok, bez predchádzajúceho súhlasu Fondu, je táto zmluva absolútne neplatná pre jej rozpor s ustanovením § 19a ods. 2 privatizačného zákona. Rovnako tak sú absolútnou neplatnosťou postihnuté právne úkony nadobúdateľa privatizovaného majetku, ktorý nakladá s prostriedkami získanými od tretej osoby z predaja privatizovaného majetku iným spôsobom, než na úhradu svojich záväzkov voči Fondu, a to pre ich rozpor s ustanovením § 19a ods. 3 v spojení s ustanovením § 19a ods. 4 privatizačného zákona.

26.4. Porušenie povinnosti nadobúdateľa privatizovaného majetku použiť získané prostriedky od tretej osoby na úhradu svojich záväzkov voči Fondu podľa § 19a ods. 3 privatizačného zákona však nespôsobuje neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorou nadobúdateľ ako predávajúci získal od tretej osoby ako kupujúceho (pôvodne privatizovaného majetku) peňažné prostriedky, a ktorá bola uzatvorená s predchádzajúcim súhlasom Fondu podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona.

26.5. Aj pri logickom výklade odsekov 2 a 3 ustanovenia § 19a privatizačného zákona musí nadobúdateľ privatizovaného majetku najprv nadobudnúť prostriedky, na základe platnej zmluvy uzatvorenej podľa odseku 2 so súhlasom Fondu a až následne si môže tento nadobúdateľ splniť svoju povinnosť podľa odseku 3. Ak nadobúdateľ privatizovaného majetku poruší svoju povinnosť podľa odseku 3, sú neplatné tie právne úkony, pri ktorých nakladal so získanými prostriedkami iným spôsobom ako na úhradu svojich záväzkov voči Fondu. Porušenie povinnosti nadobúdateľa podľa odseku 3 však nemôže pôsobiť späťne a založiť absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy s treťou osobou, pri uzatvorení ktorej boli splnené všetky zákonné podmienky, vrátane podmienky podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona.

27. Uvedené v okolnostiach rozhodovaného sporu znamená, že by bola nanajvýš neplatná dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok z 21. februára 2001 (resp. ďalšie právne úkony, pri ktorých úpadca nakladal s peňažnými prostriedkami získaných od obchodnej spoločnosti KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. na základe kúpnej zmluvy z 21. februára 2001), pre jej rozpor so zákonom (s § 19a ods. 3 privatizačného zákona). Predmetné konštatovanie platí bez ohľadu na to, že obchodná spoločnosť KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. bola účastníkom dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok.

27.1. Neplatnosť právneho úkonu podľa ustanovenia § 19a ods. 3 v spojení s § 19a ods. 4 privatizačného zákona však nedopadá na kúpnu zmluvu z 21. februára 2001 uzatvorenú medzi úpadcom ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o., ktorá bola uzatvorená s predchádzajúcim súhlasom Fondu podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona, a na základe ktorej mal úpadca získať peňažné prostriedky predpokladané ustanovením § 19a ods. 3. Prítom je nepodstatné, akým spôsobom bola dohodnutá splatnosť kúpnej ceny v kúpnej zmluve. Pre platnosť kúpnej zmluvy bolo (okrem získania predchádzajúceho súhlasu Fondu podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona) povinnosťou zmluvných strán dohodnúť sa na podstatných náležitostiach zmluvy (t. j. na predmete kúpy a kúpnej cene) a dodržať zákonom predpísanú písomnú formu zmluvy. Uvedené náležitosti (resp.

ich absenciu) žalovaný v spore nespochybňoval.

28. Argumentáciu žalovaného preto vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnenú. Na predmetnom konštatovaní zotrúva vo veci rozhodujúci senát odvolacieho súdu bez ohľadu na existujúce rozhodnutia napr. vo veci sp. zn. 2Obo/76/2012, 2Obo/6/2013 a 4Obo/66/2012, avšak vo svetle vyššie citovaných rozhodnutí dovolacích senátov najvyššieho súdu (viď body 25. a 25.1. vyššie) považuje odvolací senát najvyššieho súdu 3 O za správny právny názor vyslovený v bodoch 26. a 27. odôvodnenia vyššie a nie názor prezentovaný žalovaným.

29. Vzhľadom na uvedené - keďže kúpna zmluva medzi úpadcom a obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. bola uzatvorená s predchádzajúcim súhlasom Fondu podľa § 19a ods. 2 privatizačného zákona a zároveň na predmetnú kúpnu zmluvu nedopadá neplatnosť podľa § 19a ods. 4 privatizačného zákona pre porušenie povinnosti úpadcu podľa odseku 3 - obchodná spoločnosť KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. ako vlastníka nehnuteľností, pozemku, parcela č. XXXX/X, o výmere 268 m² (časť pôvodnej parcely č. XXXX/X), druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a stavby postavené na parcele č. XXXX/X so súpisným číslom XXXX (pôvodne XXXX) - bola oprávnená s predmetnými nehnuteľnosťami nakladať a previesť vlastnícke právo k nim kúpnu zmluvou z 9. júna 2005 na žalobcu. Preto kúpna zmluva uzatvorená medzi obchodnou spoločnosťou KOVOSPOL NITRA, spol. s r.o. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim z 9. júna 2005 predstavuje platný právny úkon a žalobca na jej základe (platne) nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam dňa 4. júla 2005 na základe rozhodnutia Správy katastra M. XXXX/XX..

29.1. Odvolací súd tak má za preukázané, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností, ktorých vylúčenia sa domáhal žalobou v predmetnom spore (t. j. pozemku, parcela č. XXXX/X o výmere 268 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a stavby postavené na parcele č. XXXX/X so súpisným číslom XXXX).

29.2. Žalobca z uvedeného dôvodu v predmetnom excindačnom spore preukázal, že mu patrí subjektívne právo k daným nehnuteľnostiam (vlastnícke právo), ktoré spochybňuje (a zároveň vylučuje) oprávnenosť ich zaradenia správcom konkurznej podstaty do súpisu majetku. Krajský súd z uvedeného dôvodu excindačnej žalobe podľa § 19 ZKV správne ako opodstatnenej vyhovel.

29.3. Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že žalovaný v odvolaní nedôvodne vytýkal krajskému súdu, že vec nesprávne právne posúdil.

30. Odvolací súd konštatuje, že konanie pred súdom prvej inštancie síce bolo postihnuté vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p., avšak vzhľadom na znenie ustanovenia § 390 C. s. p. išlo o nedostatok, ktorý bolo možné odstrániť v odvolacom konaní. Naopak v otázke rozhodujúcej pre predmetný spor krajský súd vec správne právne posúdil.

30.1. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie z 11. marca 2020, č. k. 2Cbi/I/2015-103 ako vo výroku vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

31.1. Intervenientovi odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

31.2. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej môže podať dovolanie strana, v neprospech ktorej bol

rozsudok vydaný, v lehote dvoch mesiacov odo dňa jeho doručenia oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ a b/ C. s. p.).

Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, h/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.